

3. Kontrolę laboratoryjną materiału siewnego pochodzącego ze skupu lub kontraktacji, a przeznaczonego do dalszej reprodukcji lub obrotu handlowego, przeprowadzają laboratoria oceny nasion instytucji prowadzących skup lub kontraktację w granicach uprawnień udzielonych im przez Ministra Rolnictwa.

4. Kontrolę sadzaniaków ziemniaka w kopcach przeprowadzają wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych za pośrednictwem kwalifikatorów.

5. Kontrolę zdrowotności sadzaniaków ziemniaka przeprowadzają stacje badawcze, uprawnione przez Ministra Rolnictwa.

6. Wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych mogą zlecać przeprowadzanie kontroli polowej wszelkich materiałów siewnych i kontroli sadzaniaków ziemniaka w kopcach wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 5. Zależnie od rodzaju kontroli, przy której pomocy sprawdzona została wartość siewna nasion, rozróżnia się:

- 1) materiał siewny kwalifikowany — o wartości siewnej sprawdzonej w drodze kontroli polowej i laboratoryjnej, a w stosunku do sadzaniaków ziemniaka — w drodze kontroli polowej, kontroli kłębów w kopcach oraz kontroli zdrowotności;
- 2) materiał siewny handlowy — o wartości siewnej sprawdzonej w drodze kontroli laboratoryjnej.

§ 6. 1. Próbkę nasion do przeprowadzania kontroli laboratoryjnej pobierają urzędowi próbobiorcy zgodnie z obowiązującymi normami państwowymi.

2. Urzędowych próbobiorców powołują wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

3. Kandydaci na urzędowych próbobiorców powinni posiadać niezbędne kwalifikacje fachowe w zakresie nasiennictwa.

4. Na urzędowych próbobiorców nie mogą być powoływane osoby zatrudnione na stanowiskach, z których zajmowaniem związana jest odpowiedzialność za jakościowy lub ilościowy stan materiałów siewnych.

5. Warunkiem powołania na urzędowego próbobiorcę jest złożenie z pomyślnym wynikiem egzaminu z zakresu pobierania próbek i nasiennictwa.

6. Próbobiorca składa na ręce kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub jego zastępcy przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki urzędowego próbobiorcy materiałów siewnych pełnić będę zawsze uczciwie, a w czynnościach swoich powodować się będę bezstronnością i najlepszą wiedzą”.

7. Przy pełnieniu funkcji urzędowy próbobiorca powinien być zaopatrzony w zaświadczenie i pieczętki, stwierdzające jego urzędowy charakter.

8. Urzędowi próbobiorcy nie mają prawa przekazywać swych funkcji innym osobom.

9. W razie gdy konieczne jest dokonywanie specjalnych analiz oraz gdy nasiona przeznaczone są na eksport, próbki pobierają przedstawiciele wojewódzkich stacji oceny nasion.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie sprawdzania wartości materiału siewnego i powoływania urzędowych próbobiorców materiałów siewnych (Monitor Polski Nr 46, poz. 545).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

265

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 kwietnia 1959 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania zezwoleń na wykonywanie prac projektowych w budownictwie przez pracowników zatrudnionych w organach administracji, przedsiębiorstwach i instytucjach resortu komunikacji oraz w wydziałach komunikacji prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. Nr 44, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy zatrudnieni w organach administracji, przedsiębiorstwach i instytucjach resortu komunikacji oraz w wydziałach komunikacji prezydiów rad narodowych mogą podejmować się doraźnie, jako zajęcia ubocznego, wykonywania prac projektowych w budownictwie dla gospodarki społecznej i osób prywatnych, za zezwoleniem właściwego organu przełożonego.

2. Na przyjęcie każdego zlecenia pracownik powinien uzyskać oddzielne zezwolenie.

§ 2. 1. Organem przełożonym, o którym mowa w § 1 ust. 1, jest:

- 1) Minister Komunikacji — dla:
 - a) dyrektorów departamentów i centralnych zarządów, dyrektorów okręgów kolei państwowych oraz jednostek organizacyjnych i przedsiębiorstw podległych bezpośrednio Ministrowi,
 - b) zastępców pracowników wymienionych pod lit. a),
 - c) radców Ministra;
- 2) dyrektor departamentu, centralnego zarządu — dla pracowników departamentu, centralnego zarządu, z wyjątkiem pracowników określonych w pkt 1 lit. b);

3) dyrektor centralnego zarządu (dyrektor jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwami) — dla podległych mu dyrektorów przedsiębiorstw i ich zastępców;

4) dyrektor okręgu kolei państwowych — dla wszystkich pracowników okręgu, z wyjątkiem zastępców dyrektora;

5) dyrektor (kierownik) jednostki organizacyjnej Polskich Kolei Państwowych podległej Ministrowi Komunikacji — dla podległych mu pracowników, z wyjątkiem zastępców dyrektora (kierownika, naczelnika);

6) dyrektor przedsiębiorstwa lub instytucji — dla wszystkich pracowników przedsiębiorstwa, z wyjątkiem zastępców dyrektora;

7) przewodniczący prezydium rady narodowej — dla kierowników wydziałów komunikacji;

8) kierownik wydziału komunikacji prezydium rady narodowej — dla podległych mu pracowników.

§ 3. 1. Zezwolenia mogą być udzielane na podstawie piśmennego wniosku pracownika, złożonego do właściwego organu przełożonego z zachowaniem drogi służbowej.

2. Zezwolenie może uzyskać jedynie pracownik posiadający:

- 1) uprawnienia budowlane przewidziane przepisami art. 360, 361, 362, 363, 364 i 365 prawa budowlanego lub
- 2) kwalifikacje fachowe do sporządzania projektów innych specjalności w budownictwie, ustalone rozporządzeniem

Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania (Dz. U. Nr 66, poz. 328).

3. Pracownik ubiegający się o zezwolenie powinien załączyć do wniosku uwierzytelniony odpis dokumentów stwierdzających posiadanie przez niego wymaganych kwalifikacji fachowych.

4. Organ udzielający zezwolenia jest obowiązany do prowadzenia ewidencji tych zezwoleń.

5. W ewidencji (ust. 4) powinny być uwidocznione:

- 1) imię i nazwisko pracownika przyjmującego zlecenie,
- 2) przedmiot pracy projektowej i jej zleceniodawca,
- 3) termin, w którym zamówienie powinno być wykonane,
- 4) wysokość wynagrodzenia za wykonanie pracy.

§ 4. 1. Niedopuszczalne jest udzielanie zezwolenia:

- 1) pracownikowi, zatrudnionemu w jednostce zamawiającej, na wykonanie prac projektowych, które należą do normalnych obowiązków tego pracownika;
- 2) pracownikowi państwowego biura (pracowni) projektów, do którego zakresu działania należy wykonywanie prac projektowych dla jednostki zamawiającej;

3) na prace projektowe, których wykonanie przeszkadzałoby pracownikowi w należyтым wykonywaniu czynności służbowych lub mogłoby wywołać uzasadnione podejrzenie o stroniczość;

4) pracownikowi nie posiadającemu kwalifikacji, określonych w § 3 ust. 2.

2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych jednostka nadrzędna nad państwowym biurem (pracownią) projektów może zezwolić na odstępstwa od przepisu ust. 1 pkt 2.

§ 5. Łączna suma wynagrodzenia uzyskanego przez pracownika w ciągu jednego roku nie może przekroczyć kwoty 30.000 zł, z tym że w szczególnie uzasadnionych przypadkach kwota ta może być podwyższona przez właściwy organ przełożony.

§ 6. Wykonywanie prac projektowych bez uzyskania zezwolenia ze strony organu przełożonego określonego w § 1 stanowi naruszenie obowiązków służbowych, za które pracownicy dopuszczający się tego naruszenia będą pociągani do odpowiedzialności z zastosowaniem najwyższych sankcji przewidzianych we właściwych przepisach.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Komunikacji: w z. Z. Modliński

266

ZARZĄDZENIE PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 1 czerwca 1959 r.

w sprawie zasad kontroli, opracowywania i wykonywania operatywnych planów państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów, wyceny przyjmowanych przez te biura (samodzielne pracownie) zleceń na prace projektowe, kształtowania się funduszu plac oraz wynagrodzeń pracowników w tych biurach (samodzielnych pracowniach), jak również wydajności pracy.

Na podstawie § 7 uchwały nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów (Monitor Polski Nr 52, poz. 307) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne ministerstw i prezydiów rad narodowych, powołane jako jednostki nadrzędne nad państwowymi biurami (samodzielnymi pracowniami) projektów, obowiązane są do przeprowadzania kontroli w podległych im biurach (samodzielnych pracowniach) projektów według zasad ustalonych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Przeprowadzanie kontroli przez jednostki wymienione w ust. 1 nie zwalnia kierownictwa biur (samodzielnych pracowni) projektów od obowiązku stałej kontroli w zakresie ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Właściwi ministrowie i prezydya rad narodowych przedstawiają sprawozdania z przeprowadzonych kontroli wraz z zarządzeniami pokontrolnymi Prezesowi Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury
w z. S. Albrecht

Załącznik do zarządzenia Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 1 czerwca 1959 r. (poz. 266).

ZASADY KONTROLI PRACY PAŃSTWOWYCH BIUR (SAMODZIELNYCH PRACOWNI) PROJEKTÓW

§ 1. Kontrola, o której mowa w § 1 zarządzenia, obejmuje:

- 1) opracowywanie i wykonywanie operatywnych planów kwartalnych,
- 2) kształtowanie się funduszu plac oraz wynagrodzeń pracowników,
- 3) wycenę zleceń,
- 4) kształtowanie się przerobu na jednego pracownika.

§ 2. 1. Kontrolę należy przeprowadzać systemem:

- 1) pośrednim — przez analizę sprawozdawczości finansowo-statystycznej, sporządzonej na podstawie obowiązujących instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego i Ministerstwa Finansów,
- 2) bezpośrednim — przez delegowanych w tym celu pracowników jednostki nadrzędnej.

2. Jednostka nadrzędna może uzupełnić skład zespołu kontrolującego pracownikami innych jednostek lub biur projektów.

§ 3. 1. Kontrolę pośrednią należy przeprowadzać raz na kwartał.

2. Kontrolę bezpośrednią należy przeprowadzać przynajmniej jeden raz w roku oraz w każdym przypadku uzasadniającej konieczność jej dokonania w wyniku kontroli pośredniej.

§ 4. 1. Przeprowadzając kontrolę prawidłowości opracowania operatywnych planów kwartalnych należy przede wszystkim zbadać zgodność przyjętych do planu operatywnego wskaźników ze wskaźnikami ustalonymi w planie rocznym oraz stwierdzić, czy plany operatywne zostały zatwierdzone